

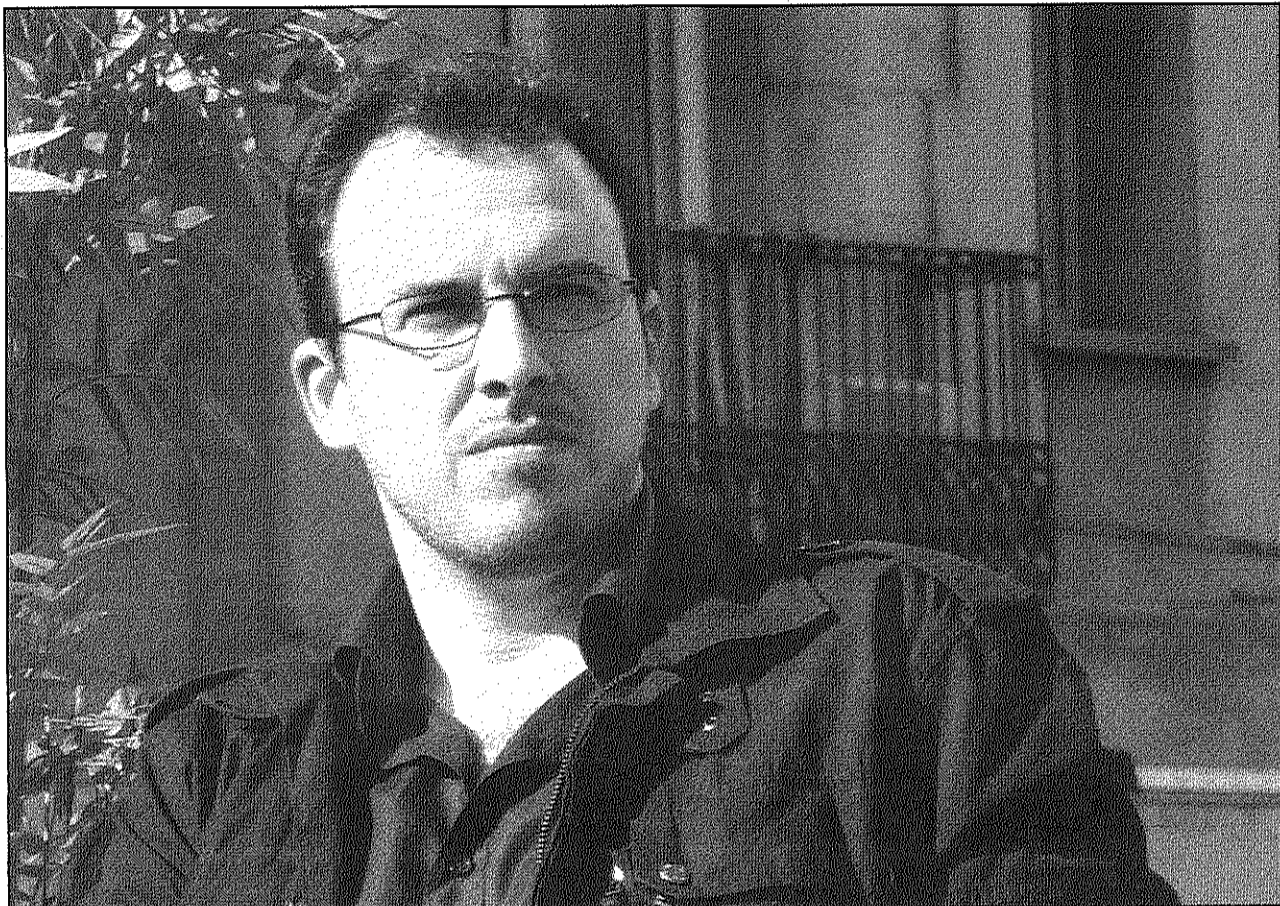
Jordi Julià guanya el premi de poesia Decàlia de les festes Decennals de la Candela de Valls

El celoní ha editat juntament amb Pere Ballart, coincidint amb l'Any Màrius Torres, dos reculls de l'obra de l'autor

REDACCIÓ. Sant Celoni
El poeta de Sant Celoni Jordi Julià va rebre dijous, 3 de febrer, el premi de poesia Decàlia convocat en el marc de les festes Decennals de la Candela, a Valls (Alt Camp). El guardó, lliurat al Teatre Principal del municipi, va reconèixer la qualitat de l'obra presentada per Julià, 'Poètica per a un ninot', un poema escènic compost per 500 decasíl·labs blancs i amb el subtítol 'Soliloqui per a màscara i cor de veus'. De fet, el jurat va valorar, a més de la qualitat poètica de l'autor, l'originalitat d'aquesta llarga composició, d'un únic poema, quan la resta de candidats al premi havien optat per presentar reculls poètics.

Amb 'Poètica per a un ninot' Julià fa "una descripció de com s'escriu poesia, de les principals idees líriques que hi ha al respecte", explica. Es tracta d'una presentació, en definitiva, de la manera d'entendre la creació poètica per part de l'autor i de com aquest s'enfronta al seu exercici. Julià juga, a més a més, amb la paròdia i el pastix "per criticar la societat literària, les falsedats i les impostures, i el vedetisme en el món de les lletres".

El jurat de Decàlia estava integrat per Àlex Susanna, Olga Xirinacs, Lluïsa Julià, Magí Sunyer i Gabriel Guasch i el premi està dotat amb 3.000 euros i la publicació de l'obra a l'editorial Cossetània. Julià ha publicat més d'una desena de reculls poètics i vuit estudis literaris i és Doctor en Teoria de la Literatura i Literatura Comparada a

El celoní Jordi Julià durant recollint el guardó del premi Decàlia, al Teatre Principal de Valls (ADBM)

la Universitat Autònoma de Barcelona, on exerceix de professor.

Al marge d'aquest guardó, i coincidint amb el final de l'Any Màrius Torres, Julià ha preparat, conjuntament amb el professor Pere Ballart, una edició de la prosa de Màrius Torres i un recull de les seves traduccions de poesia estrangera. A 'Versions de poesia europea de Màrius Torres', publicada per Pagès Editors, Julià i Ballart apleguen en un sol volum totes les

traduccions de poesia fetes pel poeta lleidatà al llarg de la seva vida, donant a conèixer una vessant poc coneguda d'aquest autor. Compta amb 50 traduccions líriques (en vers i rima) que va elaborar principalment durant la seva estada al sanatori de Puig d'Olena, així com els originals en llengua estrangera d'aquests textos.

D'altra banda, amb 'Màrius Torres, Les coses tal, com s'han de dir', editat per

Contravent, Julià i Ballart aconsueixen la selecció més àmplia compilada mai fins avui dels escrits en prosa de Màrius Torres (1911-1942), feta a partir de la seva correspondència, dietaris, assaigs i articles. Ordenada temàticament, l'antologia reuneix fins a 500 fragments en què el poeta es va esforçar a articular les seves opinions sobre la natura, l'ètica, la política, la història, l'amor, l'espiritualitat i, naturalment, l'art i la literatura.

Obre l'exposició i la venda de manualitats de Catalunya Contra el Càncer a Can Ramis

REDACCIÓ. Sant Celoni

Dissabte, a les 7 de la tarda, obre portes a Can Ramis l'exposició i venda de manualitats que organitza anualment l'associació Catalunya Contra el Càncer de Sant Celoni. Al llarg del cap de setmana, l'entitat va recollir aportacions voluntàries en forma de manualitats que es volguessin donar per a la mostra. Fins a la data, l'associació ha rebut fins a 230 obres i manualitats cedides gratuïtament per veïns del municipi, però espera arribar fins a les 250. S'hi compten des de quadres a l'oli, aquarel·les i acrílics de pintors locals fins a manualitats de costura, ganxet, puntes de coixí, ceràmica, fusta i altres. Fins el 27 de febrer, els visitants podran admirar els treballs exposats i adquirir-los. Els diners es destinaran a la investigació i l'ajuda social i psicològica als malalts de càncer. La mostra estarà oberta els feiners de 6 de la tarda a 8 del vespre i els dissabtes, diumenges i festius de 12 a dos quarts de 2 del migdia i de 6 de la tarda a 8 del vespre.

Concert de Sona i Albert Mateu al restaurant Can Rústic

Sant Celoni. Avui, divendres, a partir de les 10 de la nit, el restaurant Can Rústic, acull una sessió de música en directe. En aquest sentit, el local acollirà l'actuació del grup de música Sona, que comptarà amb Albert Mateu com a músic convidat a la percussió. Peces de fusió llatina i folk servirán per amenitzar la vetllada als qui sopin a l'establiment. REDACCIÓ.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

Estat autònom?

Sobre la taula de qualsevol despatx acostuma a haver-hi algun llibre d'ús del moment, de consulta. A la meua sempre n'hi ha que van i venen de la prestatgeria, però ni tinc tres que són estadants fixos: el primer, com no podia ser menys perquè és el més consultat, el Diccionari de la Llengua Catalana de l'Institut d'Estudis Catalans. El tinc situat en una punta de la taula de manera que hi tingui fàcil accés tan des de la tauleta de l'ordinador com de la mateixa taula escriptori. Una altre que hi tinc és el 'totxo' imprès de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut i que, quan era motiu de debat, em servia per buscar alternatives a les opinions publicades pel constitucionalista Francisco de Carreras amb les quals sovint no hi estic d'acord, articulista molt ben preparat però tan bel·ligerant que no té en compte que qualsevol llei, la mateixa Constitució o la sentència abans esmentada poden ser objecte de diverses interpretacions. Ara no l'uso, encara que estic segur que seguirà gene-

rant polèmiques. Ara el tinc sobre la taula perquè em recorda la felicitat d'haver participat en la històrica manifestació del 10 de juliol i per això sol ja paga la pena que ocupi un lloc a la taula. El tercer és la Constitució Federal de la Confederació Suïssa com a contrapès a l'anterior i que és la llei fonamental més democràtica que conec i que hauria de servir de referent per d'altres com la de l'Estat espanyol, si és que veritablement creuen en l'Estat autònom.

L'Estat autònom del 'café para todos' va tenir com a única motivació l'aigüar el fet diferencial català establert en la Constitució basat en els drets històrics de Catalunya, però tot i haver-se'n sortit en l'intent, ara s'ha desfermat un debat sobre la seva viabilitat sense cap justificació. És cert que alguns governs autònoms han estirat més el braç que la màniga sense miraments amb una gestió que a l'empresa privada els hauria portat a l'acomiadament immediat,

autèntics malversadors de fons públics encara que sigui sense lucre personal, però també és cert que el deute de les autònoms -molt més baix que el de l'administració central- ha servit al govern socialista per amagar la seva nefasta gestió de la crisi i al Partido Popular, amb els seus corifeus al davant -llegeixin FAES, José M. Aznar, Intereconomia i tot un seguit de mitjans de comunicació madrilenys de la dreta més tronada- per justificar una recentralització tan política com econòmica de l'Estat.

Per això em refereixo abans a la Constitució Federal de la Confederació Suïssa, perquè seria bo que tan socialistes com populars se la llegissin, i potser endevinessin per què Suïssa funciona amb la precisió d'un rellotge -mai més ben trobada una comparació- i amb escassos recursos naturals sigui un dels països més rics d'Europa, i per què els ciutadans dels vint-i-tres cantons (un d'ells, l'Appenzell

Rodes Exterior, més petit que Sant Celoni) tots se senten suïssos malgrat ser sobirans. Que assumissin el fet exemplar que la mateixa constitució suïssa limita a set -ho he escrit bé, set- el nombre de ministres i enumera una per una les competències del govern federal, delegades pels cantons. Ben bé a l'inrevés del que succeeix a l'Estat espanyol on a l'administració autònoma, també en les competències que han estat totalment transferides a les comunitats autònomes, s'hi superposa una administració central que no ha variat en el seu absolutisme des del temps de Felip V, duplicant, multiplicant inútilment, administracions, delegats i funcionariat a cadascuna de les cinquanta províncies. I això si que no es pot assumir econòmicament, no aquí, tampoc a Suïssa si fossin tan irresponsables com per fer-ho. Que ni ho són ni ho seran mai. És la diferència, con es deia en temps del Caudillo, Spain is different. Per mal, òbviament.